

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 lipca 2017 r. w sprawie R 2089/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 lipca 2017 r. w sprawie R 2089/2016-4 Eico/Maico i uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 26 października 2016 r. wydanej w postępowaniu nr B 002528654 oraz ich zmianę poprzez całkowite uwzględnienie odwołania i sprzeciwu;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami związanymi z postępowaniem odwoławczym.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 42 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2017 r. – Port Autonome du Centre et de l'Ouest i in./Komisja

(Sprawa T-673/17)

(2017/C 382/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Port Autonome du Centre et de l'Ouest (La Louvière, Belgia), Port autonome de Namur (Namur, Belgia), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgia), Port autonome de Liège (Liège, Belgia) i Région wallonne (Jambes, Belgia) (przedstawiciel: J. Vanden Eynde, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną w przypadku każdego ze skarżących i w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o sygnaturze: SA.38393(2016/CP, ex 2015/E) – opodatkowanie portów w Belgii [C(2017)5174 final]
- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej uznającej brak opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych dochodów z działalności gospodarczej portów belgijskich, a w szczególności portów walońskich, za pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą w istocie jeden zarzut. Ich zdaniem Komisja od początku pominęła art. 93 TFUE, który ustanawia szczególne reguły dla sektora transportu, a zatem dla portów, i w ten sposób nie uwzględniła woli prawodawcy europejskiego.

Według skarżących ocena Komisji jest faktycznie i prawnie nieuzasadniona i jest sprzeczna z treścią art. 1 belgijskiego kodeksu podatkowego (CIR) i z prerogatywami organów publicznych w zakresie określania działań o charakterze nieekonomicznym prowadzonych w interesie ogólnym.

Stanowisko Komisji nie jest również spójne z wnioskiem z dnia 16 marca 2011 r. (COM/2011/0121 final) dotyczącym dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych, który przewiduje, również w odniesieniu do spółek handlowych, zwolnienie z opodatkowania dotacji bezpośrednio związanych z nabyciem, wytworzeniem lub ulepszeniem aktywów trwałych.

Ponadto zdaniem skarżących Komisja, wzywając Belgię do zmiany jej przepisów podatkowych, próbuje obejść uprawnienia podatkowe państw członkowskich, narzucając harmonizację podatkową, która nie wchodzi w zakres jej uprawnień zgodnie z art. 113 TFUE. Nie uwzględnia ona tym samym prerogatyw państw członkowskich w dziedzinie określania działań w zakresie usług publicznych i zakresu stosowania podatków bezpośrednich, obowiązku zapewnienia prawidłowego funkcjonowania usług świadczonych w interesie ogólnym niezbędnego do osiągnięcia spójności społecznej i gospodarczej, a także samodzielnej organizacji usług świadczonych w interesie ogólnym. Prawodawca europejski przekazał bowiem państwom członkowskim uprawnienie do zwolnienia z opodatkowania działalności, którą określają one suwerennie jako wchodząca w zakres usługi publicznej.

Według skarżących zasadniczą działalność portów walońskich stanowią usługi świadczone w interesie ogólnym, które zgodnie z prawem europejskim nie podlegają regułom konkurencji.

Wreszcie, ustanowione na gruncie prawa europejskiego kryteria definicji pomocy państwa nie są w niniejszym przypadku spełnione, w szczególności jeśli chodzi o kryterium selektywności.

**Skarga wniesiona w dniu 26 września 2017 r. – Le Port de Bruxelles i Région de Bruxelles-Capitale/
Komisja**

(Sprawa T-674/17)

(2017/C 382/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Le Port de Bruxelles (Bruksela, Belgia), Région de Bruxelles-Capitale (Bruksela) (przedstawiciel: J. Vanden Eynde, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną w przypadku każdego ze skarżących i w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o sygnaturze: SA.38393(2016/CP, ex 2015/E) – opodatkowanie portów w Belgii [C(2017)5174 final]
- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej uznającej brak opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych dochodów z działalności gospodarczej portów belgijskich, a w szczególności portów walońskich, za pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi w istocie jeden zarzut, który zasadniczo jest tożsamy z zarzutem podniesionym w sprawie T-637/17, Port autonome du Centre et de l'Ouest i in./Komisja, lub jest podobny do owego zarzutu.